

INTEGRACJA W PRZEDSZKOLU

„KOCHAJMY WSZYSTKIE DZIECI TAKIMI, JAKIE SĄ”

Wiele osób stara się o to, by niepełnosprawni nie musieli żyć w izolacji, aby ich obecność w codziennym życiu była oczywista. Często brak informacji lub fałszywe informacje, lęk, uprzedzenia i niepewność utrudniają współżycie i skazują dzieci niepełnosprawne i ich rodziny na izolację. Dlatego niezwykle ważne jest zapoczątkowanie wspólnego życia z niepełnosprawnymi już w dzieciństwie. *Najodpowiedniejszym czasem na kształcenie prawidłowych postaw wobec drugiego człowieka, a więc także niepełnosprawnego, jest okres pobytu w przedszkolu.*

Z reguły wszystkie małe dzieci podchodzą do siebie bez uprzedzeń, nie muszą przewyżczać dystansu i oporu, jakie często (także przy dobrej woli) mają dorośli. Dzieci naturalnie reagują na „inność” swoich kolegów.

Ideą integracji w przedszkolu jest włączanie dzieci niepełnosprawnych do grupy pełnosprawnych rówieśników, gdzie wszystkie dzieci mają te same prawa i te same obowiązki. Zadaniem przedszkola i nauczycieli jest integracja dzieci, zapewnienie dzieciom jak najlepszych warunków do rozwoju oraz najlepsze przygotowanie wszystkich dzieci do nauki w szkole.

Dzieci niepełnosprawne przebywając w naturalnym środowisku rówieśników wchodzą z nimi w interakcje, co je aktywizuje, motywuje do podejmowania zadań stymulujących rozwój oraz dostarcza wzorców zachowań. Kontakt dzieci niepełnosprawnych - pod względem fizycznym lub umysłowym - z pełnosprawnymi sprawia, że pod wpływem towarzystwa zdrowych rówieśników dzieci same siebie mobilizują do pracy nad tym, by dogonić kolegów. W przedszkolu integracyjnym są otoczone rówieśnikami, dzięki czemu mają szansę dorastać tak, jak inne dzieci. Przy odpowiednio zorganizowanych oddziaływaniach wychowawczych mają one możliwość zaspokojenia ważnych potrzeb psychicznych, w tym uznania społecznego oraz wytworzenia pozytywnego obrazu samego siebie. Przekonanie o własnej wartości jest ważne dla każdego człowieka, a szczególnie niepełnosprawnego. Dlatego należy zaakceptować dziecko, takim jakie jest i nie skupiać się na jego niepełnosprawności, czy brakach, ale bazować na tym, co potrafi, na jego umiejętnościach.

Wychowanie integracyjne jest także cennym doświadczeniem dla dzieci zdrowych. Wspólne przebywanie z dziećmi uczy je empatii, tolerancji, szacunku i otwartości wobec tego co inne. Sprzyja wzrastaniu wrażliwości emocjonalnej, poszerza wiedzę o człowieku i życiu, uczy dostrzegania innych niż własne problemów, zrozumienia odmienności drugiego człowieka, trudności w jego funkcjonowaniu, a także gotowości niesienia mu pomocy, bycia uważnym i odpowiedzialnym w kontaktach z nim. Dzieci są doskonałymi obserwatorami, znają możliwości i potrzeby swoich kolegów.

Wzory zachowań wyniesione z przedszkola mogą stać się w dorosłym życiu standardem i przyczynić się do zmiany postaw społecznych wobec niepełnosprawności.

Rodzice dzieci niepełnosprawnych mają dużo oczekiwań ale też i obaw związanych z umieszczeniem dziecka w przedszkolu integracyjnym. Rodzice głęboko przeżywają fakt, że ich dziecko zostało w naturalny sposób zaakceptowane w grupie. Zaś rodzice dzieci zdrowych, w miarę pobytu ich dziecka w przedszkolu razem z niepełnosprawnymi, okazują coraz więcej zainteresowania, uczą się lepiej rozumieć kłopoty innych ludzi.

Celem integracji jest dać szansę różnym dzieciom, pozwolić nawiązać wzajemne kontakty, stworzyć jedną grupę. **Pamiętajmy, że jest to proces obustronny. Wszyscy od siebie się uczą!**

CO DAJE INTEGRACJA DZIECIOM ???

- Przelamuje bariery dzielące pełnosprawnych i niepełnosprawnych;
- Przynosi obustronne korzyści;
- Rozwija każde dziecko w sferach: poznawczej, społecznej, emocjonalnej, fizycznej i duchowej;
- Powoduje wzrost motywacji do działania i nauki;
- Pozwala nieść pomoc kolegom, uczy radości z „dawania”;
- Uczy w naturalny sposób wyrozumiałości, tolerancji, otwartości, akceptacji;
- Pomaga pozbywać się egoizmu, uczyć się rozumieć innych;
- Chroni przed izolacją;
- Rozwija świadomość tego, że wszyscy ludzie mają równe prawa;
- Rodzi wiarę we własne siły, pomaga przelamywać bariery nieśmiałości;
- Wpływa na większą cierpliwość, takt i kulturę osobistą;
- Powoduje czynne uczestnictwo wszystkich dzieci w życiu grupy;
- Żadne dziecko ani jego rodzic nie musi się obawiać, że z powodu niepełnosprawności czy innych braków zostanie wyłączone z grupy lub w mniejszym stopniu zaakceptowane;
- Daje możliwość zabawy i nauki z dziećmi, które pracują wolniej i słabiej.

Materiał opracowany z zasobów internetowych.